

AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind
modificarea și completarea Codului de procedură civilă**

Analizând proiectul de **Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.87 din 25.06.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță de urgență are ca obiect modificarea și completarea unor prevederi ale Codului de procedură civilă, în scopul unificării practicii judiciare și al asigurării stabilității raporturilor juridice civile, prin eliminarea recursului în anulare.

Proiectul preconizează repartizarea între judecătorii și tribunale a competenței materiale de primă instanță în materie civilă și comercială, după criterii valorice, curțile de apel urmând să judece în primă instanță numai procesele și cererile în materie de contencios administrativ privind actele autorităților și instituțiilor centrale, reintroducerea apelului în materie comercială, reconsiderarea rolului curților de apel ca instanțe care să judece, în principal, apelurile, judecarea recursurilor de către Curtea Supremă de Justiție, instanță care asigură aplicarea unitară a legii și instituirea procedurii de admitere în principiu a recursului care privește exclusiv verificarea aspectelor formale de exercitare a acestei căi de atac, în vederea degrevării instanțelor de recurs de stabilirea unor termene în cauzele

în care nu sunt îndeplinite condițiile de formă pentru exercitarea acestei căi de atac.

Ca urmare a eliminării căii de atac a recursului în anulare, prin proiect se propune introducerea unui nou motiv de revizuire pentru situația în care, printr-o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului s-a constatat o încălcare a drepturilor și libertăților fundamentale.

2. Cu privire la dispoziția inclusă la pct.5 privind abrogarea prevederilor pct.3 al art.2 Cod procedură civilă, semnalăm faptul că în ce privește hotărârile pronunțate de judecătorii, care potrivit legii, **nu sunt supuse apelului**, instanța de recurs ar deveni potrivit **alin.(2)** introdus prin pct.9 la art.299, “Curtea Supremă de Justiție, dacă prin lege nu se prevede altfel”, ceea ce, în condițiile de *lege lata*, va determina ca numărul de cauze la această instanță să se mărească cu procese de mai mică importanță, arătate la art.282¹ Cod procedură civilă, neavut în vedere pentru a fi modificat.

3. Relevăm și faptul că soluția legislativă de la art.308 alin.4 (pct.12), conform căreia în cazul în care completul este în unanimitate de acord că recursul nu îndeplinește cerințele de formă sau că motivele de recurs invocate și dezvoltarea lor nu se încadrează în cele prevăzute la art.304, anulează sau, după caz, respinge recursul printr-o decizie motivată, **pronunțată fără citarea părților, care nu este supusă nici unei căi de atac**, decizia comunicându-se recurentului, depășește cadrul constituțional, aducând atingere dreptului la apărare al cetățeanului consacrat prin art.24 din Constituție. Propunem reanalizarea acestei norme.

4. Având în vedere faptul că, de regulă, o cale de atac suspendă executarea hotărârii vizate, norma propusă la art.720⁸ (pct.19) potrivit căreia hotărârile date în primă instanță privind procesele și cererile în materie comercială sunt executorii, trebuie reanalizată întrucât până la soluționarea căii de atac, soluția este neconfirmată, iar în situația când hotărârea instanței superioare este de admitere, pot apare unele prejudicii pentru persoana pentru care hotărârea primei instanțe a fost executată sau poate leza anumite drepturi ale acesteia, greu de reparat după ce s-a pus deja în executare măsura dispusă de prima instanță.

Trebuie reținut și faptul că suspendarea executării s-ar putea cere dar prin incidența textelor în vigoare ar fi necesară depunerea unei cauțiuni, ceea ce împovărează una din părți până la clarificarea definitivă a litigiului.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Întrucât punctul 1 al articolului 2 se propune a fi modificat de două ori, respectiv la pct.1 și 2 ale Art.I, în conformitate cu normele de tehnică legislativă, pentru o mai bună sistematizare, sugerăm ca modificările propuse să fie exprimate printr-un singur punct, cu următoarea parte dispozitivă:

“1. Literele a) și b) ale punctului 1 al articolului 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:”.

În continuare, se va reda textul propus pentru cele două litere, încadrat între ghilimele și se va proceda la renumerotarea celorlalte puncte din cadrul Art.I.

2. La pct.8, de modificare a alin.(1) al art.282, întrucât în actul normativ de bază, alineatele - ca elemente structurale ale articolelor - sunt marcate cu **cifre arabe** încadrate între paranteze și având în vedere dispozițiile art.58 din Legea nr.24/2000 potrivit căroră dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare în actul normativ de bază, pentru uniformitate în redactarea textului, propunem încadrarea între paranteze a cifrei 1, din partea dispozitivă a pct.8, care reprezintă un alineat al art.282, observație valabilă și pentru situația similară de la pct.13, pct.14 și pct.16.

Menționăm, totodată, că textul alineatului trebuie marcat prin introducerea cifrei (1).

Această observație privind indicarea numărului de alineat în fața textului nou propus este valabilă și pentru pct.9, pct.12, pct.13, pct.14, pct.16 și art.II.

3. La pct.9, privind completarea textului art.299, în plus față de observația formulată la supra 2 privind redarea numărului de alineat în fața textului propus, mai sugerăm și eliminarea, ca superfluă, a sintagmei “care va deveni alineatul 2”.

Semnalăm, de asemenea, necesitatea înlocuirii expresiei folosite în rândul 4 “Codul fiscal” cu aceea de “Codul unic de înregistrare”, urmare a modificărilor aduse în materie prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.76/2001 privind simplificarea unor formalități administrative pentru înregistrarea și autorizarea funcționării comercianților.

4. În legătură cu modificarea art.308, sugerăm a se analiza posibilitatea ca raportorul să fie totdeauna un judecător **în afara completului ce va fi desemnat**, întrucât alin.(3) pare să dispună o

fază indispensabilă a recursului, iar nu o **variantă eventuală**, dar nu necesară.

Propunem acest lucru, deoarece, chiar dacă raportorul verifică îndeplinirea cerințelor de formă, sau a încadrării motivelor în cele prevăzute de art.304 Cod procedură civilă, aceasta are o legătură strânsă cu probleme de fond și s-ar exclude astfel o antepronunțare a unui membru al completului de judecată.

5. La Art. II, precizăm că formularea este deficitară din punct de vedere tehnic juridic, prin folosirea unor exprimări inadecvate cum sunt: "legii noi de procedură", deși nivelul prezentului proiect este acela de ordonanță de urgență , "din momentul intrării ei în vigoare" ori "legea veche". De aceea, propunem reformularea alin.(1) astfel:

"(1) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică și proceselor în curs de judecată începute sub legea anterioară, precum și executării silite începute sub acea lege."

Pentru același considerent, la alin.(2) al Art.II, sugerăm înlocuirea expresiei " dispozițiile legii noi" prin expresia " dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență" și eliminarea cuvintelor "pe deplin", ca fiind de prisos, iar la alin.(3) înlocuirea cuvintelor "legii noi" prin expresia "prezentei ordonanțe de urgență".

6. La Art. III, formularea potrivit căreia prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data depunerii la Parlament este greșită.

Ordonanțele Guvernului intră în vigoare, la fel ca oricare alt act normativ, la data publicării lor în Monitorul Oficial al României, Constituția prevăzând însă o **condiție prealabilă** și anume depunerea lor la Parlament.

Intrarea în vigoare la data depunerii la Parlament ,fără ca ordonanța să fie publicată în Monitorul Oficial al României, este neconstituțională. Se impune, deci, reformularea textului.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr.933/26.06.2003